

Chàng Trai Năm Ấy Tôi Từng Theo Đuổi

Contents

Chàng Trai Năm Ấy Tôi Từng Theo Đuổi	1
1. Chương : 1 - Ngày Đầu Tiên Gặp Gỡ	2
2. Chương : 2 - Biết Người Biết Ta Rồi Ra Sao Thì Ra	2
3. Chương : 3 - Một Ngày Xinh Đẹp Tháng 10 Năm 2012	2
4. Chương : 4	3
5. Chương : 5	3
6. Chương : 6 - Bước Ngoặt	5
7. Chương : 7	6
8. Chương : 8	7
9. Chương : 9	8
10. Chương : 10	9
11. Chương : 11	10
12. Chương : 12	11
13. Chương : 13	12
14. Chương : Ngoài Lễ - Tâm Thư Của Em Sau Gần 3 Năm Đăng Đăng	13
15. Chương : Ngoài Lễ - Những Đứa Bạn Bạ	14
16. Chương : 14 : Lời Kết Cho Một Cuộc Tình (Phần 1)	15
17. Chương : 15 : Lời Kết Cho Một Cuộc Tình (End) :	16

Chàng Trai Năm Ấy Tôi Từng Theo Đuổi

Giới thiệu

Em là con gái , vừa thi ĐH xong , sắp kỉ niệm 3 năm em yêu đơn phương một người nên muốn chia s

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chang-trai-nam-ay-toi-tung-theo-duoi>

1. Chương : 1 - Ngày Đầu Tiên Gặp Gỡ

3 năm trước , em thi đỗ trường chuyên của tỉnh với số điểm khá cao. Trước đây em đã từng thề sẽ ko yêu trai chuyên vì trai chuyên toàn đầu to mắt cận , ko hay ho . Nhưng mà nói trước bước ko qua mấy thím ạ , ngay ngày đầu tiên nhập học (ngày 12/8) em đã chú ý đến một anh cùng khối chuyên học trên em một lớp vì anh ấy rất đẹp trai . Giờ chào cờ ngày thứ 2 của tuần tiếp theo , anh ấy xuất hiện trong 1 tiết mục văn nghệ chào đón khoá mới. Ngay lúc đấy em gục luôn , và em đã hiểu thế nào là yêu từ cái nhìn đầu tiên mấy thím ạ. Em vẫn nhớ rõ ngày hôm ấy anh mặc sơ mi trắng , jeans xanh ,đứng giữa trong tam ca hát bài ” Dòng thời gian ” của Nguyễn Hải Phong . Giọng anh trầm , rất ấm , hát rất tự tin , chuyên nghiệp. Ngay sau giờ chào cờ hôm ấy em đã vận dụng các mối quan hệ của em để tìm hiểu về anh thì biết được 1 số thông tin cơ bản : anh là admin 1 page đình đám trên fb thời bấy giờ (2011) , hotboy của trường , hay tham gia các hoạt động ngoại khoá , con nhà giàu , đang thích một chị lớp bên . Em lần la add facebook , ko ngần ngại thể hiện niềm ngưỡng mộ của mình (giờ nghĩ lại vẫn thấy trẻ trâu . Rất may mắn là sau 1 tuần anh đã nhớ mặt biết tên em và rất hay nói chuyện vì 2 anh em có nhiều điểm chung : đều là fan MU , thích BIGBANG , Linkin Park , ghiền cafe , ... Em cứ tưởng tình cảm này chỉ là thoáng qua , nhưng đời chả bao giờ như mình dự tính cả

2. Chương : 2 - Biết Người Biết Ta Rồi Ra Sao Thì Ra

Chắc các thím từng học cấp 3 đều biết lớp 10 học rất nhẹ . Lợi dụng cơ hội đó , cộng thêm việc em học khá môn chuyên nên ko tốn thời gian cho bài vở , em theo dõi sát nút facebook anh và trong lúc rảnh còn đào bới lại timeline từ ngày anh mới dùng face nữa. Em dần hiểu rõ hơn về anh : anh là một người đa tính cách , bề ngoài tự tin vui vẻ bao nhiêu thì bên trong anh buồn và nặng tình bấy nhiêu. Anh có rất nhiều bạn thân nhưng mỗi dòng stt , mỗi cái note của anh luôn thể hiện sự cô độc. Anh nói anh có thói quen giữ mọi sự yếu đuối cho riêng mình , anh ko muốn ai phải lo lắng cho anh cả. Cũng như thế tình cảm em dành cho anh càng nhiều thêm.

Em cũng dò dẫm ra info người mà anh thích , và phát hiện ra là người đó đã đá anh thẳng cánh để thích một thằng trong nhóm bạn của anh. Lúc biết tin đấy em cay cú lắm tại sao anh lại thích một người như thế? Đôi lần em có hỏi qua anh nhưng anh luôn dành cho người ấy những lời tốt đẹp , vì thế em cũng biết ý mà bỏ qua ko nhắc nữa. Ấy gù , đúng là đàn ông đích thực , dù bị đá vẫn nói tốt về người yêu

Tán gái thì phải hiểu rõ chị/em gái , tán trai thì phải thân được vs nhóm bạn thân của đối tượng , tôn chỉ này em thuộc lòng . Đầu tiên là add fb mở anh em chí cốt của anh , nhớ ko nhầm thì là 14 thằng đực rựa bựa hơn khựa . Nhờ đó mà em phát hiện ra là anh chỉ ra vẻ đạo mạo chứ bản tính bựa bỏ mẹ ra , bọn bạn anh toàn coi anh như thủ lĩnh luôn . Nhưng ko sao , thế em càng thích . Trong nhóm bạn của anh sau này có 1 thằng thân với em hơn cả thân với anh , chính nó cũng là người đưa em đến với voz , biến em từ 1 nữ sinh ngoan ngoãn điển hình thành 1 đứa vừa bựa vừa dâm . Em âm thầm gây gổ tình cảm với anh và cả nhóm bạn của anh suốt 1 học kì , sang đến kì 2 thì thành công , chúng nó đã bắt đầu thân thiện vs em (trên facebook .

3. Chương : 3 - Một Ngày Xinh Đẹp Tháng 10 Năm 2012

1 ngày đẹp giờ của mùa thu , em đang nằm bẹp như chó ở phòng thì có đt :

- a lô S. à , mất tiền thì ẳng trước đi con
- + ơ cái đmm &%€¥[# , bố oánh cho to bụng chết cmm giờ
- dẻo rảnh nhé , nói nhanh để bố cúp máy
- + m dc vào đội tuyển quốc gia nhé , vui chưa con , biết ơn bố đã mang lại hạnh phúc đi
- xong chưa?
- + ạch , xong r. à từ nãy giờ bố vẫn bật loa ngoài cho thằng cún cùng nghe đấy nhé , cảm ơn bố đi

- ơ cái đ... à , cho t gửi lời hỏi thăm 18 đời tổ tông nhà m nhé. cút cụ m đi!

thế đấy , thế là em đã vắng tục trước tai tình yêu của lòng em . còn gì là hình tượng

đang đập đầu vào gối tự tử thì thấy đt rung báo có tn đến . mẹ ơi , ko yêu đừng nói lời cay đắng mà . 2 tay che mắt , chân khều cái đt , em run rẩy mở ra : from Cún : cá tính nhè , hổ báo nhè , ấn tượng đấy :x.

ôi đội ơn thánh Alla Obama Maria Ozawa , em gõ cuồng loạn con nokia xpress music thần thánh : ” thấy sao :v ngưỡng mộ ko chừa mộng đây ký cho :3 ”. các thím từng tán ai chắc hiểu cái cảm giác hồi hộp chờ tn của người ấy , em cũng thế , ngồi mà tim nhảy tango , mặt nóng bừng , miệng đắng lưỡi khô

(em sẽ diễn đạt tn dưới dạng hội thoại bt nhé)

- muốn sờ mộng tui chứ gì :v mộng người ta vàng mộng ngọc , đừng mơ

+ ôi đừng cdsht nhé , tui chưa bao giờ hứng thú vs mộng ai nhé >

- ờ , chả biết đứa nào vừa đòi mình chừa mộng cho sờ

độc thể mà hồi đấy em tức điên lên được , gằm gừ chửi rửa cái thằng thú tính mồm mép độc địa (giờ nghĩ lại thấy điên vãi . dỗi đếch thêm rep , nằm đọc truyện , 15’ sau thấy có tn : ” độc thể đã dỗi r == thôi xin lỗi == à chúc mừng nhé , vào đtqg r , nhớ học hành cho hẵn hoi ko là ăn cốc nghe chưa :v ”

đọc tn đấy xong em cười 1 mình r ngủ lăn quay luôn , trong lòng thấy ngọt ngào hơn cả kẹo .

4. Chương : 4

Nói sơ qua cho các thím hiểu về kiểu học đội tuyển quốc gia ở trường em đã . Mỗi team có 6 người , cả học sinh khối 11 và khối 12 , chỉ học môn chuyên trong vòng 3 tháng liên tiếp (từ tháng 10/2012 đến đầu tháng 1/2013). Học cả ngày với giáo viên ở trường xen với học giáo sư được mời về. Trong team em có 2 chị cùng lớp và là bạn thân của cún , trong khoảng thời gian này em đã thân được vs 2 chị ấy , phần nào hiểu rõ thêm người mà em đang say nắng .

Năm đó là năm em học lớp 11 , cún lớp 12.

Em đã thân thiết hơn với cún nhờ dùng kế mưa dầm thấm lâu đầu trâu cũng đổ : tối nào cũng nhắn tin nhắc ngủ sớm đúng lúc 11h15’ , chém gió linh tinh đến 12h thì em bắt đi ngủ , sáng nhắn tin chúc ngày tốt lành , dặn mặc ấm nếu trời lạnh , mang ô nếu trời mưa blah blah ...

Em cũng tìm hiểu được là cún thích con gái biết nấu ăn , thế là lọ mọ vầy vò cái bếp mong trở thành vợ hiền dâu đảm . Một số tin nhắn em còn nhớ được ngày ấy :[*]

- êu , em biết nấu ăn r

- ý em là luộc rau em đã thôi cho bột canh và dậy vung ?

cuộc đời quá phũ phàng vs kẻ yêu đơn phương

[**]

- hì hì , hnay em làm dc bánh bông lan chó ợ :3

- đang ngủ mà vẫn nt dc à :v

tôi sẽ từ bỏ con người ấy

vân vân và mây mây , mỗi ngày vụn vặt vài tí , tình cảm dần tốt đẹp lên , cho đến hit quyết định ...

5. Chương : 5

Trong những ngày tháng em cầm چرا cún , ko ai ủng hộ , ko ai giúp đỡ. Một phần vì ko ai tin em lại dám đơn phương đăng đăng hơn 1 năm trời , phần khác là em cứ nửa đùa nửa thật đâm ra chẳng ai tin tình cảm

em là thật lòng cả. Chỉ có con bitch S. là vẫn ở bên cạnh em , động viên em đừng bỏ cuộc. Sơ sơ vài cuộc nói chuyện của em và nó :[*]

- ê bitch

+ anh đây anh đây , anh của em đây

- tiên sư m , vật trym đấy , lão quen

+ anh đây có khoá trình tiết nhé , cứng ko sờ đc đâu mà đòi vật

- đậu , tử tế tí đề

+ ừ thế m có bầu tâm sự gì cần trút , anh đây tình nguyện làm cái bồ hầu hạ m

- chuyện tình cảm í

+ sao , hoang mang à

- ừ , sao t tán 1 năm mà nó ko đổ m

+ có nhiều lý do lắm , ví dụ nó gay , bất lực , liệt dương , blah blah. ôi xồi , giới tính luôn là rào cản của mọi cuộc tình

- đêch , thế t phải làm gì

+ đề nó ra , rape chết cmnd , giúp nó khám phá ra sự thú vị của tình yêu nam nữ

- m thật bệnh hoạn

+ quá khen quá khen

- ...

[**]

- hnay chúng ta phải tâm sự nghiêm túc!

+ ừ

- m muốn nói gì trc khi bắt đầu ko?

+ ừ

- ừ ừ con mẹ m ấy

+ bố đang nghiêm túc mà

- ờ , thật lòng m nghĩ gì về chuyện t thích cún ?

+ t á , trước hơi tiếc vì t thích m giờ thấy thẳng cún nó ngu quá , cứ thích mấy con đâu đâu nhưng m đừng buồn , tình cảm chỉ là chuyện của một người , ko thể ép người ta đáp trả nếu thật tâm người ta ko muốn thế

- nhưng t thấy nản lắm , chẳng lẽ t ko đáng đc yêu

+ mọi đứa con gái đều đáng đc yêu thương , có điều phải đúng người , đúng thời điểm. t yêu thương m theo cách 1 người anh yêu thương em gái của mình (dù m đ' bh gọi t là anh cả . cún cũng yêu thương m , nhưng ko theo cách m mong muốn

- 1 chữ nhưng là quá đủ cho 1 cuộc tình

+ nếu m thấy đủ thì buông , ko thì cứ cố gắng. kết quả là thứ nằm ngoài tầm kiểm soát , đừng bh trách bản thân.

- ừ , thôi bố đi ngủ , hại não vc

[***]

S. calling ...

- quấy , ai ở mộng dây đây , t ở đầu dây đây

+ ...

- a lô cô cô

+ m uống lộn thuốc hạ con

- ko , t vừa tắm xong , có tí ảm IC gọi t có việc gì

+ t vừa đi cafe vs cún về

- ờ , m đã làm gì có lỗi vs t?

+ bố ị vào nhé cún nó nói vs t là thật ra nó cũng ko biết tình cảm nó dành là gì. nhưng nó đã quen vs sự quan tâm của m , quen vs sự tồn tại của m trong cuộc sống của nó. có lẽ nó cần thời gian

- ...

+ à m này , thật ra cún đang thích 1 người

- ...

+ ê , m ổn ko ?

- ừ t ko sao. cảm ơn đã nói cho t biết

+ ơn nghĩa đ' gì. thôi học đi t đi đánh điện tử. đừng suy nghĩ nhiều , chẳng cố gắng nào là vô ích cả.

- ừ , đi đi , dài dòng vc

6. Chương : 6 - Bước Ngoặt

Mọi chuyện cứ yên ổn trôi đi , 1 ngày của em cứ diễn ra tuần tự : ăn – học – nhắn tin vs cún – ngủ. Em vs cún đã nâng tình cảm lên 1 level mới , kể cho nhau nghe cả những thứ vụn vặt ắt ơ kiểu :

- hnay anh ngủ gật tiết văn moè ạ , cô ko tự hào là cô giảng hay như hát ru mà cô còn mắng anh >

- sáng nay canteen còn mỗi sữa dâu moè ạ , sữa dâu có làm giảm độ nam tính của anh ko

-hnay kỉ niệm ngày cưới của bố mẹ anh mà bố anh say rượu , tí kiểu gì cũng chết vs mẹ >

- nhà ông ngoại anh mới mua 1 con moè , anh gọi nó là kuro :3

vân vân và mây mây

Em đã trở thành người lắng nghe trong mọi cuộc nói chuyện , trở thành kiểu người mà cún cần trong cuộc sống. Mọi người tìm đến cún để tâm sự , cún tìm đến em để chia sẻ. Em gần như đã quên mất ý định tán đổ cún thì ...

20/11/2012.

Cún lên hát gì đó em quên r em tiện tay giật được của thằng bên cạnh bông hoa hồng đem lên tặng cún. Mọi người ồ à ầm ĩ , cún thì cười tươi lắm , đáng yêu cực. Lúc ấy trong lòng em chỉ có duy nhất 1 suy nghĩ : vì con người này , vì nụ cười này , ta có thể hy sinh tất cả. Có thể các thím sẽ nói em con gái mà lụy tình , nhưng tình yêu đâu phân biệt giới tính. Nam nhân có thể đánh đổi cả giang sơn vì nụ cười người đẹp , nữ nhân sao lại ko thể làm thế vì nam nhân mình yêu?

Tối hôm đó (20/11) , cún up 1 cái stt , tag trực tiếp em vào : Lâu lắm rồi lên hát mới có người tặng hoa :3 (blah blah gì đó nữa em quên r , cún giỏi văn nên nhiều cảm xúc . Em hạnh phúc lắm mấy thím ạ , như kiểu được công khai chấp nhận tình cảm ấy .

Thế là hôm đó em phá lệ , tí toáy nt vs cún từ 8h tối đến 1h sáng.

– sau này chỉ cần là anh hát , em sẽ tặng hoa :3

+ nhờ anh bị gạch đá thì sao :v

– kệ chứ , có em bảo kê đồ thằng nào dám gạch đá anh :v

Bô lô ba la cái gì chẳng nhớ nữa , nhưng tầm 12h35 , em cũng mệt nên giục cún đi ngủ :

– êu ngủ đi , tối nay cả 2 đứa đều chưa học bài đâu , ngủ đi mai mới có sức chịu đòn

+ cái gì >< đtqg=“” mà=“” học=“” hành=“” thế=“” à=“” ,=“” cái=“” đồ=“” ngốc=“” này=“” ,=“” muốn=“” anh=“” cóc=“” chết=“” em=“” ko=“” hã=“”>

– == thỉnh thoảng cũng có thể lười mà , thôi nha , đi ngủ nha

+ hừ , dám lấy anh ra làm bia đỡ đạn cho cái sự lười của em hả , giỏi nhể

– ple , anh ngốc mà :3

+ ừ đúng r đấy , ngốc nên mới thích em *cóc đầu*

đọc tin nhắn ấy xong cảm xúc trong em vỡ oà luôn. em cố gắng hơn 1 năm cũng chỉ vì câu nói ấy , chịu bao cay đắng cũng chỉ mong 1 ngày cún nói câu ấy vs em. giờ điều ấy đã thành sự thật , em có chút ko tin nổi vào mắt mình. suy đi tính lại mãi vẫn ko biết rep thế nào , em lẩn quay ra ngủ luôn . Đến tầm 3h sáng chợt tỉnh , lồm cồm bò dậy tìm cái đt thì thấy có tn lúc 1h25 : ” cái con moè ngốc này == ngủ ngon , mơ đẹp nha em :3 “.

em lại tủm tủm cười 1 mình , nằm vật ra ngủ tiếp , hôm sau đi học bị mắng te tua vì tội ko làm bài tập về nhà

7. Chương : 7

Sáng nay ta học thể dục , ham hố đánh cầu 1 tí , thế là cả người cứ oải oải , cái tội lười vận động đây mà . Chiều kiểm tra văn , công mòng lên viết nên giờ kiệt sức ko bò về nổi về nhà , thế là ở lại trường 1 tẹo. Lúc này đang là hoàng hôn. Ta thật ko đếm xuể đã bao nhiêu lần ta quyết tâm thôi vương vấn cún trong những buổi hoàng hôn như thế này , khi cụm mây đỏ ối trôi lơ lửng trên không trung , khi bầu trời nhuộm đỏ rực thứ ánh sáng đang phát hào quang kia , khi đây lòng tha thiết cực lực muốn được giữ cún cho riêng mình. Nhưng chúng ta đều như vậy , lướt qua cuộc sống của nhau. Chỉ như một bản nhạc bỗng được chơi trong một ngày đầy gió.

” Ta là ai khi không thể nắm nổi một bàn tay ?

Người là ai mà xa rồi nhưng tất cả về người chưa bao giờ lẩn khuất ?

Ta chỉ mong có một ngày người ở lại đây đừng bao giờ lạc mất !

Nhưng rốt cục trên đời ai rồi cũng phải đi ...

Chỉ có kí ức là vẫn cứ chai lì

Và chung thủy ở lại thay lời ai đã hứa

Dù người không còn như ngày-thương-cũ nữa

Mà ta vẫn là ta-của-xa-xưa ... ”

Như các thím đã biết thì bạn cún đã thú nhận là thích em

đầu tiên là tối ngày hôm sau bạn ấy lên fb viết 1 cái stt ” Cảm ơn em vì đã cho anh một tình yêu ” , thiên hạ nhảy bổ vào chúc mừng , người làm nữ chính như em đây thấy vô cùng hả hê . Con bitch S. (cái này đơn thuần là cách em gọi S.) đã đánh hơi được gì đó , gọi ngay cho em :

– dầm xê ố hô hô , hót đi chim

* chim cái bím í , nói thật đê , stt của thằng cún là như nào

– ko biết đọc à mà hỏi

* chúng mày dám giấu ông à ông tuyệt giao vs chúng mày nhé

– ôi cảm ơn , thật là tốt quá

* ...

nhòm màn hình điện thoại : call ended

chưa kịp hiểu điều gì xảy ra , lại thấy chuông âm ỉ : S. is calling ...

– oắt đờ phắc , tưởng tuyệt giao

* im , nghiêm túc đề

– im thì nc bằng niềm tin à , m ngu như thú ấy

* kệ bố m biết cún thích ai ko

– H. hả , nhưng thấy bảo bỏ nhau lâu r mà

* ko , nó đang thích 1 con cùng lớp mà nó nhận là em gái ấy

– ...

* con bé ấy thích 1 thằng lớp *** , m hay về cùng đường chắc m biết. cún nó đơn phương thôi , nhưng con bé kia nói thẳng ra cũng chẳng hay ho gì , đong đưa dắt mũi cả 2 thằng. cún éo tin là nó lại thua thằng kia nên vẫn quyết tâm cưa đổ con D. (chị kia tên là D.) đấy , chuyện lằng nhằng lắm

– ...

* t nói đến đây chắc m hiểu. người ta dễ ngộ nhận thứ na ná tình yêu với tình yêu , nhất là khi đang thiếu thốn tình cảm. tất nhiên trong tình yêu thì ko thiếu phép màu , nhưng phép màu ấy có đến với m ko thì t ko biết

– ừ , mệt ghê

* nhịp tim ko bao giờ đứng yên , thứ hạng của 1 người trong tim cũng thăng giáng vô chừng , chưa đi đến cuối đường chưa biết ai là người thứ 3 đâu

– nhưng cuối đường , là ở đâu ?

* t ko biết , thôi m học hoặc ngủ đi , t óánh lol đây.

lần này thì ko thắc mắc , S. ngắt máy r.

Quăng đt vào xó giường r mà em vẫn ko bình tĩnh dc. Nếu là người khác , em sẽ nghĩ là đứa đấy muốn chọc phá , nhưng S. ko bao giờ thế. Nghĩ nhiều đau đầu , em quyết tâm leo lên giường bất chấp lúc đấy mới 9h tối và mớ bài tập phân viết chưa làm vẫn nằm chình ình trên bàn . Ngộ nguậy lặn lộn 1 lúc thì cún nt khoe mẹ cún vừa xin được 1 con mèo mới , bô lô ba la các kiểu cũng gần 11h , em bảo cún học bài r ngủ sớm , em đi ngủ trước. Nhấn xong em kệ mẹ , vút máy vào xó giường đi ngủ.

8. Chương : 8

Dù vẫn lẩn tẩn vì những gì S. nói , em cũng ko biết làm thế nào để xử lý mớ hỗn độn ấy cả. Chuyện mà S. kể với em có lẽ là bí mật cún ko muốn kể cho ai trừ mấy thằng đệ ruột. Nếu em chất vấn cún thì S. sẽ bị cún trách , ko khéo sau này cún ko tâm sự gì vs cún nữa thì em biết moi tin từ ai . Thế nên em cứ mặc kệ , coi như chưa từng nghe chuyện cún thích D .

3 ngày sau khi cún nói thích em , cún nhắn tin cho em :

- mòe ơi chiều mai học đội tuyển xong em rảnh ko :3

* anh định làm gì bán em sang Tàu hử :v

- *cốc đầu* vớ vẩn , hỏi thì trả lời đi , rảnh ko hả

* anh phải cho em biết anh định làm gì thì em mới biết em rảnh ko đã :3

- một cô quá học xong đi ra chỗ này vs anh

Chắc các thím hiểu cún định làm gì. Cái con người lãng mạn dỏ hơi ấy định bày trò tỏ tình . Nếu các thím hỏi lúc ấy em có hạnh phúc ko thì em trả lời là có. Nhưng những lời S. nói vẫn văng vẳng bên tai khiến em rất băn khoăn. Cuối cùng thì em vẫn từ chối :

+ ko , em bận lắm :v

- ơ , đi 1 tí thôi , đi mà :3

+ năn nỉ vô ích :v

- đi mà , em nỡ lòng nào từ chối anh như thế

+ khóc lóc cũng vô ích nhé :v

~~ moe ơi moe à *puppy eyes* (các thím có thể tưởng tượng nó như này

+ nói nhiều quá *cầu* mai ko đc , để hôm khác :v

- hứ , mất vui , anh đổi

Có cô gái nào ko mong muốn đc nghe 3 từ quan trọng trực tiếp từ người mình yêu? Nhưng em có thể làm gì khác , nếu một ngày nào đó cún nhận ra những gì cún dành cho em chỉ là sự cảm động nhất thời vì tình yêu đơn phương dai dẳng của em?

Em ko muốn sau này cún sẽ phải hối tiếc.

Thế nên em thà nhận lấy những tổn thương về phía mình để nếu một ngày cún muốn quay lưng , cún có thể thanh thản nhẹ bước. S. đã trách em ngu ngốc , chửi bới âm ỉ , nó bảo nếu em đồng ý đi vs cún biết đâu mọi chuyện đã khác. Ủ thì nếu em đi vs cún chiều đó , biết đâu bây giờ em lại thậm chí chẳng thể đi cạnh đời cún , thỉnh thoảng xía mũi vào băng quơ vài câu . Em đã buồn , nhưng em chưa bao giờ hối hận vì đã từ chối ngày đó.

Dù khi em nói ” để hôm khác ” , em đã biết rằng hôm khác ấy sẽ không bao giờ đến.

Mỗi cô gái trong thời điểm thanh xuân đều đã từng một lần gặp được một đối tượng khiến bản thân mặt đỏ , tim đập. Mỗi ngày đều vụng trộm ngắm nhìn người đó , vụng trộm vì anh ta mà làm những chuyện ngốc nghếch , vụng trộm chụp ảnh anh ta mà giấu ngơ giấu nhìn. Vì anh ta mà khóc. Cũng lại vì anh ta mà nhọc công suy tính nhưng đối phương lại tuyệt nhiên ko hề hay biết.

Đó là yêu thầm.

.NHN.

9. Chương : 9

Vì em đã từ chối việc đi theo cún nên cún đã quyết tâm đổi em . Em đã canh đúng giờ cún đi học thêm về để nhắn tin nhắc đi tắm ko lạnh , canh đúng lúc tắm xong nhắn tin nhắc sấy tóc ko ồm , canh xương canh cá các kiểu mà con người chẳng chớ ấy nhất quyết ko trả lời tin nhắn. Á à , bố mày đã xuống nước đến thế mà còn kiêu à , đã thế kệ nhé . Nghĩ là làm , em đặt chế độ máy bay cho điện thoại rồi mở nhạc Westlife hát ông ổng để luyện nói. Đang rong như bò bài ” Miss you ” , tự dừng lại để ý cái lyrics , thế là mất cmn hứng , rúc vào xó phòng ngồi như con tự kỉ . Em thôi miên cái điện thoại tầm 15’ , mồm lẩm bẩm như thầy cúng : rung đi , có tin nhắn đi. Thế mà nó ko rung có tức ko cơ chứ .

Đang định ném vào gầm giường thì nhớ ra mình vẫn đặt chế độ máy bay , rung thế dếch nào đc . Nhấn giữ phím # thần thánh , thoát chế độ máy bay , đợi 5’ ạng về bản , vẫn ko rung . Viettel mày làm ăn kiểu gì đây , anh ở đây cơ mà , chuyển tin nhắn của anh đến phương nào r . Ngồi chửi như Chí Phèo được 1 lúc thì mỏi , em đi đánh răng đi ngủ luôn. Không nhắn càng tốt , đỡ tốn tiền.

Tuy thế em vẫn để chuông tin nhắn mức to nhất 1 bài hát dài ngoằng để chẳng may có tin nhắn thì còn biết mà dậy .

Quả là trời đã phụ lòng người , đêm ấy em ngủ ngon vì điện thoại im như thóc thối , sáng hôm sau mặt trời lên đến môn học mà em vẫn chưa dậy , tí thì muộn học .

Bọn em học đội tuyển ở 1 khu riêng , team em ở tầng 1 , cửa chính hướng ra cổng , hướng Tây có 1 cái cửa sổ nhìn thẳng ra lớp cún đang học. Hôm ấy đi học cũng ko có gì đặc biệt , mùa đông nên ko đc mở cửa sổ , em ngồi dầm dừ lườm lườm cái điện thoại. Cả team thấy em gừ gừ như chó để nên cũng sợ , 2 bà M. vs Y. (học cùng lớp cún) thì cứ nhìn em tùm tùm cười . Cười hử mười cái răng nhá . Lúc sau cô giáo thấy không khí căng thẳng quá nên cho giải lao , cả team xúm lại tra tấn em hòng moi tin. Vầy vò em một hồi thì mấy con quỷ sứ ấy cũng chán , lúc ấy bà M. mới rút ra phong kẹo béo vị cafe nhân chocolate đưa em , bảo có người gửi. Em biết ngay là cún vì em vs cún thành lệ r , trừ sinh nhật ra sẽ ko tặng gì đặc biệt ngoài kẹo béo. Chia chác xong , em nhắn tin cho S. :

- ều , nay tâm trạng ko tốt mấy , cứng mua vui cho chị đi

+ em chỉ đến bên anh lúc buồn , lúc vui em toàn đi tán gái

- giá trị của m chỉ thế thôi :v

+ em đâu thể vì em đang buồn mà phũ phàng vs 1 trái tim mỏng manh non nớt đang rất cần đc yêu thương (S. là vozer nên kể cả nhắn tin nó vẫn dùng icon voz)

- m có thể kinh tởm hơn nữa đc ko

+ kìa em , em đừng như thế , em muốn gì anh cũng sẽ thay đổi mà , vì em anh có thể làm tất cả

- ông muốn m sang Thái , m đi đi

+ ôi em , em làm anh thấy đau đốn lắ

- cắt , m bím vải , thế mà cũng nói đc

+ m muốn t mua vui mà

- thôi t thua

+ cãi nhau vs cún hả ?

- cãi nhau phải 2 người cãi , đây mình t độc thoại , đm đm đm

+ để t t xem , chắc nó đến tháng

- ờ , thôi bố học đã , m học đê

+ em học vui nhé anh yêu em hơi bị nhiều

nhắn tin vs nó xong em cứ cười 1 mình , nhai nốt viên kẹo trong ánh mắt mờ ám của bà M. vs bà Y.

10. Chương : 10

Nói là học quốc gia chứ thật ra em nhàn như con chó cảnh . Sáng 8h vào lớp , 10h30 tan. Chiều 2h vào lớp , 4h30 giải tán. Nhân dịp rảnh rỗi này em còn tập photoshop , blend 1 đồng ảnh cún làm avatar fb .

Lại nói con cún kia , sau 1 ngày bày đặt im lặng thì nó cũng mở mồm :

- sáng nay M. có đưa kẹo cho em ko :3

+ có , chắc của thằng nào muốn làm quen nên ko ăn :3

- này thái độ gì đấy >

+ câu đấy em phải hỏi anh thì đúng hơn >

- anh làm gì

+ làm gì anh tự biết

30' sau vẫn ko thấy trả lời . Tưởng mình anh biết tiếc tiền tin nhắn à . Mọẹ , nhắc lại vẫn đau , nhắn tin ngoại mạng đất vãi

Cún ko rep nên em cũng thôi , lên vietdesigner tán giai . Chưa tán được thằng nào đã bắt được 1 bài hướng dẫn làm cover facebook , thế là em ngồi hì hục gần 2 tiếng làm cái cover : ĐỒ NGỐC

EM ANH.

Hí hứng up lên facebook , cún thấy xong cũng hết dỗi luôn . Thế là inbox em

- cover đẹp nhỏ , làm cho ai đấy :v

+ làm cho 1 con chó chảnh :v

- lão nào :v học ko học suốt ngày nghịch linh tinh *cốc đầu*

cứ thế luyện thuyên trên gờ dưới đất , toàn mấy cái cà lơ phất phơ nên em ko nhớ rõ. Nhưng đang nói chuyện được tầm 30' thì tự dưng cún im ko rep nữa. Đoán là có biến r , em inbox S. :

- hiện hồn ra đây bố bảo

+ cứ nói đi em anh nghe

- cún đang chat vs t mà tự nhiên mất tích cmnr

+ UFO detected

- đ' đùa đâu

+ ừ , vì con D. ấy mà

- ờ hờ. cảm ơn. bố out

Thoát facebook , đặt chế độ máy bay cho điện thoại , mở nhạc Linkin Park max volume , em ngồi đọc lại từng tin nhắn giữa em và cún.

Có lẽ chẳng nên cưỡng cầu , có lẽ ko nên vương vấn nhưng lại chẳng muốn buông tay.

Biết rằng chẳng nên luyện tiếc , biết rằng ko nên chờ đợi , nhưng lại chẳng muốn ra đi ...

Em cứ nghĩ chỉ cần mình hết lòng yêu một người thì sẽ được đền đáp , nhưng chuyện đời đâu đơn giản như thế. Tình cảm ko phải loại quan hệ mà trao đi bao nhiêu sẽ nhận lại được từng ấy. Nếu không có tình yêu , vô luận có trả giá đến đâu cũng vô ích. Bởi vì đối phương trừ ấy này ra sẽ không có bất cứ tình cảm nào khác.

Em , thật ra rất đáng thương phải ko ?

Nhưng mà có một số việc , biết rõ rằng kết quả ko như mình mong muốn , người ta vẫn cố chấp làm cho bằng được.

11. Chương : 11

Đặt chế độ máy bay cả laptop vs điện thoại , em ngồi đốt một mạch hết 3 liều thuốc (em biết hút thuốc từ năm lớp 4 , hồi đấy bố em bị nghiện thuốc nên cho em thử luôn . Moá , khói đầy phòng , tí chết sặc , đm ông éo thích đau khổ vì thất tình . Mở cửa sổ phòng cho thoáng , đi tắm tận 2 lần cho hết mùi , lạnh như mèo mắc mưa , em ngồi quần chăn run cầm cập . Vừa lằm bằm chữi thằng khốn nạn đã đẩy mình vào cảnh khổ sở , em vừa làm mở bài tập đội tuyển dài ngoằng. Làm xong thì cũng 3h sáng , em leo lên sân thượng.

Gió lạnh buốt , trời tối đen , hiếm hoi lằm mới thấy một ngôi sao le lói. Em chợt thấy lòng trống rỗng , 1 nỗi buồn vô cơ dần len lỏi trong tim. Lại đốt thêm 1 liều thuốc. Rút hơi cuối cùng , vút mẩu đầu lọc xong , em thoát chế độ máy bay , ngồi bệt xuống một góc sân thượng.

5'. 10'. 15' trôi qua.

Điện thoại im lìm , không một tin nhắn đến.

Em ngồi đọc lại những tin gần đây nhất , tất tật đều là của cún.

Hình nền điện thoại là hình cún.

Số đầu tiên trong danh bạ là số cún.

Dường như em đã để cún chiếm một phần quá lớn trong cuộc sống của mình.

Đột nhiên , gió cuốn tung bụi ở xó sân thượng bay đầy người em , chớp mắt vài cái , nước mắt cứ thế chảy dài. Tự nhiên thấy mình thật yếu đuối hèn hạ.

Cốc thêm lau nước mắt , em bấm dãy số em đã thuộc lòng. Những hồi chuông đanh đing vang lên. Không ai nghe máy.

Nhếch mép cười một mình , em soạn 1 cái tin dài 6 trang gửi cho cún , đại ý là trách cún ko rep inbox em lúc tối , r hỏi cún tình cảm cún dành cho em là gì khi bất chợt chị/em/bạn gái cún có chuyện là cún bỏ rơi em. Chốt tin nhắn thế nào em đểch nhớ nữa , chỉ nhớ hồi ấy nhắn dài vài mề.

Gửi xong , em vào phần delete message , xoá tất cả inbox và tin đã gửi. Sửa luôn cả tên cún trong danh bạ thành A N. , đểch nhìn lạ vãi . Từ mai nhắn gì thì cũng là anh trai , ông éo thêm . Onl facebook , làm quả status : ĐM ANH , đặt chế độ riêng tư là " Only me " , thấy hả hê vc. Tình cảm của chúng ta chỉ đáng 6 chữ cái đã tính cả dấu cách thôi .

Khoá cửa sân thượng cẩn thận , em xuống phòng , thấy cũng 4h15 mẹ r , kệ ông cứ ngủ .

Đặt mình xuống gối , chui vào chăn , em lại khóc. Đm đã tưởng nắm trong tay r lại mất . Khóc độ 10' xong để ngủ hẳn . Đó là rạng sáng ngày 28/11/2012.

Sáng hôm sau dậy thì ốm cmnl . Nghỉ học đội tuyển 3 ngày , trừ các giáo viên phụ trách và cả team thì ko ai biết . Tốt thôi , ông éo cần ai thương hại .

Trong 3 ngày nghỉ ốm , em khóc khá nhiều. Vì ngày hôm sau đêm em nhắn tin , cún đã rep bằng 1 tin cũng rất dài. Em chỉ nhớ đúng 2 câu : Anh xin lỗi vs câu nữa là " Hôm nay ko có mưa nên anh sẽ ko khóc đâu ".

Ồ , tốt thôi.

Em ko rep , tắt luôn máy.

Sau 3 ngày nghỉ ốm , em đi học trở lại , nhưng thật sự đã ko còn sinh khí trong người. Hôm nào trót quên dặm tí son là trông như cái xác chết trôi . Chật vật làm quen vs cuộc sống nhàn nhã vì điện thoại đã thôi rung bất chợt , em tự giam mình trong nhà tù em tự tạo ra. Sau 4 ngày như thế thì cún biết chuyện , nhắn tin thăm hỏi trách mắng em ko biết giữ sức khoẻ. Em cố rep với một thái độ bình thường nhất có thể , được tầm 15 tin thì em bảo bạn học , hẹn khi khác nói chuyện.

Điện thoại lại im lìm.

Em tắt điện đi ngủ. Kệ mẹ bài vở , mệt bỏ bu.

12. Chương : 12

Đưa ra 1 quyết định đã khó , đưa ra 1 quyết định làm tổn thương chính mình còn khó hơn. Những ngày sau khi buông tha cho cún thật sự em buồn rất nhiều. Tập cách nói chuyện bình thản vs cún , tập cách gặp nhau chỉ gật đầu chào r đi lướt qua nhau ko cho phép mình ngoảnh đầu lại , tập cách giấu nhem mọi cảm xúc để ko ai hay biết sự bất lực đến cùng cực của mình.

Nhiều khi mệt mỏi muốn khóc , em ngẩng mặt lên trời miệng khê nói : " Ôi đm cái tình yêu sớm nở tối tàn như hoa phù dung " .

Nhiều khi bế tắc muốn lao đầu vào rượu bia chè thuốc , em lại tìm đến những cây kẹo lollipop ngậm phồng mồm tròn má như rắn hổ mang , ra sức nhai nhai cắn cắn cho cục kẹo vỡ tan tành mà lòng thấy hả hê .

Hay thẳng khi bắt gặp cún đi cùng D. , em quay đi hướng ánh mắt xa xăm về phía cô bánh trắng tròn nơi cổng trường , ” có lẽ nào tí phải ra bảo cô làm cho 2 suất ” .

Ai rồi cũng phải bước qua những khoảng trống không nhau để biết niềm đau là thứ có thật , và hạnh phúc thật vật lắm vẫn mãi len lỏi giữa vô chừng nước mắt rơi ...

Hồi ấy em thường hay AQ chính mình kiểu :

- ừ thì bố mày xấu nhưng bố biết nấu ăn nhá cứ cắm đầu vào mấy con xinh đi r rước về mà thờ mà cung phụng , bố éo thèm

- bố ko gái tính nhưng bố sống thật , đm loại éo có mắt nhìn

cứ thế em thường xuyên chửi bới trong tư tưởng , nhưng tuyệt nhiên ko up 1 stt hay note nào đả động đến con mụ giời đánh kia . Cứ để nó nghĩ mình cao thượng đi . Nhưng em vẫn để ảnh cún làm avatar facebook 1 thời gian dài , tới tận Tết âm mới đổi , thiên hạ muốn nghĩ sao thì nghĩ .

Thời gian dù sao vẫn như chó chạy ngoài đồng , vèo phát đã gần giáng sinh. Em ko quan tâm mấy vì FA ngày nào chả như ngày nào , nhưng chợt nhớ ra là cún theo đạo. ” Mà giờ cũng đếch liên quan đến mình ” , nghĩ xong em lại cắm đầu vào blend nốt cái ảnh. Nghịch ngợm xong thì cũng gần 2h sáng , tự nhiên ngứa tay ngứa chân , em mò xuống bếp trộn bột làm bánh . May mà vẫn đủ nguyên liệu làm cupcake . Nướng xong thì cũng 3h10. Đm vẫn chưa buồn ngủ là thế ko nào . Lại mò lên mấy web nấu ăn , tìm được clip dạy bắt kem hình cây thông vs ông già tuyết , làm xong cả 12 cái cupcake thì cũng 5h hơn . Đóng hộp 6 cái , thất nơ , viết thiệp , định bụng đem đi tặng cún. Nhưng đến lúc em dắt xe ra khỏi nhà thì hộp bánh vẫn nằm trên bàn.

” Bố ko cầu xin tình yêu ”.

Và cái giáng sinh thứ 16 trong đời đã qua đi với mớ tin nhắn spam của mấy con giời đăng kí sms để gửi hàng loạt .

Lúc ấy cũng gần thi quốc gia.

Thầy cô bắt đầu buông thả cho team em quậy phá , 6 con giặc cỏ suốt ngày gào hét cười nói ồm tỏi , vật hoa bẻ lá đuổi bướm bắt chim , lừa nhau chạy như vượn trước khoảng sân chung của phòng học team anh , toán , văn .

Thời điểm ấy cũng là lúc bài ” Người ấy ” của Trịnh Thăng Bình mới ra và đang hot , em mang lap đi nói vào loa thùng r bật cho cả 3 team cùng nghe dù chúng nó muốn nghe hay ko . Sắp thi r , thoải mái đê .

Mà trường em có truyền thống team anh kì thị team toán , thù mới chồng lên hận cũ , team toán bắt đầu ” nhớ mặt ” team em .

13. Chương : 13

Năm ấy , thi quốc gia em tạch . Lần đầu tiên trong đời đi thi mà ko có giải , lúc biết kết quả xong em còn định tự tử . Nhưng thấy ko ai trách móc gì mà toàn động viên nên em lại thôi .

Cún đã chọn được trường để nộp hồ sơ , suốt ngày lo tạch nên ngày nào em cũng nhắn tin nói em tin cún sẽ đỗ (thế mà gần đây em lại thấy cún up stt nói là trong thời gian ấy mỗi D. luôn quan tâm tin tưởng á à , thế bố mày thì mày để đâu .

Báo điểm thì cún đỗ , hình như được 24 , D. cũng đỗ. Thế là vào 30/7 cún chuẩn bị hoa hồng , nến , gateux tỏ tình . D. thấy thế đá bay thẳng người yêu để theo cún và khôn nạn thay , đêm 30 tết nó lại đá cún để về vs ex .

Từ đó đến giờ đã hơn nửa năm , cún vẫn ko quên được D. , thậm chí còn hay cáu gắt vs em chỉ vì em ko thích D. (thích thế éo nào đc loại con gái thấy thẳng nào cũng đơng đưa .

Ngày sinh nhật cún , em tặng cún quyển ” Đến lượt em tỏ tình ” , nhưng cún vẫn im lặng.

Và có lẽ thế là quá đủ. Không cần thêm một câu trả lời nào nữa.

Dù em vẫn chưa thể buông tay , chưa thể thích ai đó khác , em biết mình nên dừng cố gắng được rồi.

Trích nhật ký , tháng 6 , năm 2014.

” Tôi sẽ lặng lẽ bước ra khỏi cuộc sống của cậu ấy. Sẽ là chống chèo , nhưng kì thực , có lẽ tôi chưa bao giờ thực sự bước vào. Đã đến lúc nhét mọi viễn vông , tưởng tượng , mơ mộng vào một cái túi nào đó rồi tung hê lên.

Để chúng vương vãi đâu đó , chứ không thuộc về tôi nữa.

Dù đã ba năm , tôi nhận ra những cảm xúc về cậu trong tôi vẫn nguyên vẹn. Nhưng tôi biết cách để nó lặng im.

Có thể sau này , cậu ấy sẽ cho tôi một câu trả lời khác.

Có thể , rồi khi thời gian chảy tan , lúc chạm vào những ký ức này , tôi sẽ ngỡ ngàng khi thấy những ngón tay mình bám bụi.

Hoặc cũng có thể , nó sẽ sống dậy , theo một cách khác , mà cả cảm xúc và lý trí đều không thể giải thích được.

Và , tôi tự hỏi những sợi nắng rất mềm , co mình , cuộn lại và lăn tròn về đâu.

Và , tại sao những cơn gió không bao giờ dừng chân ? “

14. Chương : Ngoài Lề - Tâm Thư Của Em Sau Gần 3 Năm Đăng Đăng

Anh , hôm nay em đã thả quả bóng có chữ Hope you will be mine lên trời thay vì đưa cho anh và để anh thả nó đi như một lời từ chối dịu dàng. Em đang học cách buông tay sau những mệt mỏi vô vọng , những tổn thương không tên và những mất mát không lời.

Anh bảo : ” Cô đơn là một thói quen”.

Anh luôn thế , những nụ cười như nắng mùa xuân nhưng lại vẫn chất chứa cô đơn nơi đáy mắt. Anh luôn cười , những nụ cười em không biết có phải từ sâu thẳm con tim anh hay không.

Anh khó đoán , khó dò , khó hiểu , và khó làm em ngừng quan tâm đến anh nhiều hơn mỗi ngày dài.

Nhưng cuối cùng thì , sự thật vẫn làm em đau. Anh và em vốn dĩ không cùng một thế giới , cho dù em luôn nghĩ thế , hay chính xác hơn là luôn ngu ngốc ước điều đó là sự thật.

Thế giới của anh , cho dù em có cố gắng đến mấy , thì vẫn không tài nào chạm đến được.

Thế giới của anh , cho dù em có cố gắng đuổi theo đến nhường nào , thì vẫn không đặt chân vào nổi.

Thế giới của anh , cho dù em có đặt chân đến được , thì nó vẫn không phải là nơi em nên đến , vẫn không phải là nơi em thuộc về.

Bởi vì thế giới của anh không có em tồn tại trong đó.

Thế giới của anh lạ lẫm , cuốn hút và luôn làm em không tài nào rời mắt được.

Thế giới có màu của gió , có vị ngọt của biển và có hương thơm của cỏ dại.

Với bầu trời màu tím và mây màu xanh.

Với những ngọn lửa lạnh tanh và những phong ba yên tĩnh.

Với linh hồn của gió lạnh và đôi cánh của bụi mờ.

Với hơi thở của nắng nhạt và cái nắm tay ấm áp của tuyết tan.

Có tất cả những gì em ao ước nhưng lại chẳng-hề-có-em.

Đôi lúc em vẫn ước , giả như em là gì đó trong cuộc sống của anh , giả như em là gì đó trong cuộc đời của anh. Không biết khi đó em sẽ hạnh phúc nhiều hơn , hay đau khổ nhiều hơn nhỉ?

Câu hỏi mà mãi mãi em chẳng bao giờ tìm được đáp án , mà nếu có , chắc gì đáp án đó đã làm em vui?

Có lẽ , anh là câu chuyện tuổi trẻ của em. Chỉ là , không biết em có phải câu chuyện của anh hay không?

Có lẽ , là không.

Anh vẫn có những suy nghĩ riêng , vẫn còn những mối lo toan thường nhật. Vẫn khoác trên mình chiếc áo màu xanh như bầu trời kia rồi nở nụ cười nhạt như ánh nắng chiều.

Vẫn có những con người luôn quan tâm đến anh và những người anh luôn quan tâm đến. Dĩ nhiên là chẳng có em.

Em biết , biết rất rõ rằng sẽ chẳng có một ngày em và anh nắm tay nhau cùng bước trên con đường đầy lá phong rơi. Em nhặt lá phong rơi đầy trên đất , còn anh nhặt lá phong rơi trên tóc em. Nhìn nhau rồi nở nụ cười chẳng thấy mặt trời hiện hữu. Anh sẽ nói về gió còn em thì luyên thuyên về mưa.

Và rồi, em sẽ lại biết khóc. Còn anh , sẽ biết cười thật lòng trở lại.

Nhưng anh biết đấy , giấc mơ thì luôn đẹp. Khi tỉnh dậy nếu quên được thì tốt , sẽ không phải thấy tiếc hận vì nó luôn-chỉ-là một giấc mơ. Nhưng em lại chẳng bao giờ quên được.

Có những thứ sẽ luôn ở lại trong một miền ký ức nhạt nhòa cũ kỹ , để đôi khi cuộc sống buồn chán đến cực điểm , lại trở thành những thứ vu vơ làm day dứt những ngày mưa tàn.

BN , 26/05/2014.

15. Chương : Ngoài Lề - Những Đứa Bạ Bạ

Em ko nhớ rõ ngày đầu tiên em gặp S. là ngày nào , chỉ nhớ mang máng đó là 1 ngày hình như mát giời vì em mặc sơ mi đi học . Em biết đến S. qua fb cún , cũng hay inbox này nọ , nói chuyện hợp tính nhau nên thân. Sáng hôm em gặp S. , em đang ngồi như chó xem tất ao ở cái gờ tường của bồn hoa trường (cái hàng gạch xây nổi lên để ngăn cách bồn hoa vs sân trường í) để ngó con Lexus mới đỗ ở cổng . Thím nào từng ngồi chống 2 tay vào má làm má nó dạt hết lên gần mắt thì biết vẻ mặt lúc đấy trông kinh dị như nào . Thế mà đm đang tạo dáng thì S. nó đi qua , trở mắt ra nhìn em như quái vật , mặt kiểu như này . Em cũng hơi ngại nên định đứng dậy phải đi luôn , ai ngờ đang ngồi xồm lâu mà nhóm dậy nên choáng vs tê chân tí thì cảm mặt xuống đất , cảm ơn giời phật lúc ấy lại có anh giai đi qua , theo phản xạ tự nhiên em tóm ngay ống quần anh ấy . Đứng vững lại r em mới nhận ra em vừa làm gì . May mà anh giai đấy mặc jeans , thắt lưng đang hoảng chứ ko em kéo tụt thì bỏ mẹ . Em ngẩng đầu lên nhìn thì thấy mặt anh đấy đang như này , chưa kịp để em cảm ơn hay xin lỗi thì đã nguẩy mông đi mất. May là sáng sớm nên trường vắng vắng , ko ai thấy màn xấu hổ ấy .

Kể cũng lạ , em lên lớp xong thì ko nhớ ra nổi mặt anh giai suýt tụt quần ấy như nào nữa . Giờ thỉnh thoảng nhớ lại chỉ mừng tượng được mỗi đôi converse đen , jeans đen chứ cũng chịu ko nhớ nổi mặt . Nhiều lúc nghĩ nếu mình nhớ mặt r chạy đến chịu trách nhiệm vs anh ấy thì biết đầu đã đến FA .

Quay lại chuyện em gặp S. Lên lớp r , đang ngồi nói linh tinh vs mấy đứa đến sớm thì thấy có tin nhắn của S. :

- cái con ắt ơ vừa này là mày hả bươi

đậu má , em kêu gào chữi bối trong cảm lạnh r tí toáy trả lời :

+ thì sao ?

- hí hí , xấu như ma =))))))

đm , bạn bè đ' gì lại thế .

Thế mà đến tận bây giờ em vs nó vẫn thân nhau , em bảo nó bỏ gấu nó cũng bỏ .

16. Chương : 14 : Lời Kết Cho Một Cuộc Tình (Phần 1)

Vậy là cũng 1 năm kể từ ngày em viết cái này . Thật không ngờ là đôi lúc nó vẫn nổi lên phềnh đầu đó trong fl45, đôi lúc em vẫn nhận được 1 vài dòng inbox chia sẻ từ một vài người đã bỏ chút thời gian đọc thốt này . Có lẽ đây là những dòng cuối em viết về mối tình này, hy vọng những ai đã từng đọc đoạn đầu có thể đọc nó .

Thời gian cứ trôi và lòng người thì cứ thay đổi. Đã từng có những thứ ta ngỡ là đậm sâu thiên trường địa cửu, ngờ đâu khi ngoảnh lại đã chỉ còn lại là một nắm tro tàn. Quá khứ có buồn vui, đau thương đắng đót hay ngọt ngào yêu thương, nếu đã đi qua, nhìn lại sẽ chỉ còn lại những mảng màu tro hoa hồng. Đẹp nhưng mong manh và vụn vỡ, không nên cố cầm nắm hay níu giữ. Những gì đã qua là qua, hết là hết, không nên cố chấp cưỡng cầu bản thân làm gì.

Có lẽ khoảng 3 tháng trước đây, em vẫn còn băn khoăn liệu mình sẽ còn thích anh ấy tới khi nào. Nhưng ở hiện tại, có thể chắc chắn khẳng định rằng tình cảm này đã đến lúc nên được xếp vào ngăn tủ. Đóng lại. Khóa và cất chìa khóa đi, mỉm cười nói tạm biệt với một tôi rất xưa cũ. Một tôi đã từng thực lòng yêu một người tới mức sẵn sàng thay đổi bản thân, một tôi đã từng lấy người đó làm mục tiêu phấn đấu, một tôi đã từng vì người đó mà rút những giọt nước mắt còn ấm vị thanh xuân.

Suốt một năm qua, em không chủ động liên lạc với anh ấy (trừ một lần em hơi say nên có nhắn tin, cái này sẽ kể ở dưới). Đôi khi nhớ đến, em lại hỏi S. xem dạo này anh ấy ra sao. Cứ như vậy, em bình thản với công việc mới và những mối quan hệ mới, không còn thể hiện cho ai biết là mình còn tình cảm với anh. Đêm giao thừa, như thông lệ, anh ấy gọi cho em, như chưa từng có một khoảng thời gian dài không liên lạc, anh rất tự nhiên mở đầu cuộc hội thoại, vẫn 3 tiếng Neko-chan ấm áp, vẫn những câu chúc mọi năm : cao lên, mập ra, mạnh mẽ hơn nữa, và sớm có người yêu. Em lúc ấy đang biêng biêng vì lúc tối tiệc tất niên trót uống hơi nhiều (hồi đó tửu lượng kém , anh ấy nói gì cũng gật gù vâng dạ, gãi gãi cổ con mèo đang ngồi trong lòng. Nghe tiếng anh cười rất khê ở đầu dây bên kia : “Nhóc con, lần sau đừng có uống linh tinh nữa, vẫn còn kém lắm.”

Em vùng vằng, định nói gì đó mà lời ra đến lưỡi lại biến đầu mất, chỉ còn tiếng “hừ” giận dỗi.

Anh vẫn cười, bảo : “Anh chuẩn bị đi chùa với mẹ, có muốn anh cầu gì cho không?” Em lắc lắc, lại nhớ ra anh không nhìn thấy, toan mở miệng thì anh bảo: “Lắc cái gì, nói nhanh nào”.

Em lầu bầu: “Sao biết em đang lắc đầu?”

-Em lúc nào chẳng thế, haha. Nào nói nhanh, đầu năm đừng để anh chờ.

Em nghĩ nghĩ, một lúc sau nói :

-Em chẳng biết nữa, tùy anh đó.

-Sao lại tùy anh, cầu cho em mà.

-Ừm, thì anh biết em như nào mà, haha.

-Thôi cái kiểu cười ngu si ấy đi.

Em vẫn ngây ngô cười, tưởng tượng ra mặt anh nhăn nhó kiểu bắt lực ở đầu dây bên kia.

-Haiz. Vẫn như mọi năm nhé, sẽ cầu cho em mọi sự bình an, đồng ý không ?

-Vâng, nhưng mà anh này.

-Ừ ?

-Anh nhớ cầu ỳnh sớm gặp được người phù hợp nhé.

-...

-Anh ?

-Ừ anh nghe rồi. Vậy ngủ đi nha, năm mới ầm áp.

-Dạ. Em cúp máy nhé.

-Ừ. Em cúp đi.

Lúc nào cũng thế, dịu dàng đến đáng sợ. Em vẫn đang ngồi thẩn người trên ghế thì S. gọi về.

-Alo, nghe máy.

-Năm mới vui vẻ.

-Cám ơn. Năm mới vui vẻ, nhớ nhà quá thì cứ gọi về nhé.

-Ừ. Nó gọi ày chưa ?

-Nó nào ?

-Còn ai vào đây nữa.

-À ừ có vừa xong. Năm nào chẳng 2 đứa mày xông điện thoại tao.

-Ừ. Nó có hỏi thăm mày không ?

-Không, chẳng hỏi gì cả.

-Ừ rảnh đâu hỏi, nó hỏi tao suốt rồi.

-....

-Ê ê.

-Mày bảo là nó hỏi mày về tao á ?

-Ừ. Tuần một lần. Mày ổn chứ ?

-Không ổn lắm, nãy tao uống hơi nhiều, tao đi ngủ đã, mai rảnh tao gọi cho hen.

-Ừ. Lớn rồi đấy, cái gì cần quên thì quên đi.

-Biết rồi. Cần nhần nhiều quá. Tao cúp trước nha. Bai.

Thực sự là có chút bất ngờ khi biết anh vẫn hỏi thăm về em như vậy. Nhưng em đã không còn là con bé có thể nhảy cẫng lên vì những niềm vui nho nhỏ kiểu ấy nữa, nên đánh răng rửa mặt rồi ôm mèo đi ngủ. Sáng mùng một dậy, thấy có tin nhắn lúc hơn 2h của anh: “Cầu rồi nha ngốc. Đừng lo cho anh mãi thế. Em cũng nên cho người khác cơ hội đi.” Đắn đo một hồi, em vẫn quyết định không rep.

Thế là từ đó lại mất liên lạc, đến hôm sinh nhật anh, em cũng không tặng quà, chỉ đơn giản nhắn một cái tin dài 3 trang như mọi năm, đọc tin nhắn trả lời rồi thôi. Cả hai lại đóng vai người lạ tiếp.

17. Chương : 15 : Lời Kết Cho Một Cuộc Tình (End) :

Một tuần sau khi sinh nhật anh, S. được nghỉ hai tuần nên về nhà chơi. Em có hẹn với bạn, hôm đó uống hơi nhiều nên thấy cứ khó chịu. Em nhắn bừa cho S. 1 tin; “Tự nhiên tao muốn nói chuyện vs nó quá mày.”

30s sau, điện thoại đổ chuông:

-Nghe máy.

-Mày bị điên à, nói chuyện vs nó làm gì? Tính làm gì à?

-Không biết. Tự nhiên thấy nhớ thôi.

-Đmm.

-Thôi tao đang đi uống với bạn, tí về tao nói chuyện với mày sau nha.

-Ừ, tao cũng đang uống vs nó vs mấy thằng nữa.

-Đừng có say.

-Câu đấy tao phải nói với mày thì có.

-Biết rồi mà.

Hát hò nhậu nhẹt với đám bạn xong, đi tầng 3, về nhà đúng lúc 12h kém. Nằm bẹp xuống giường, tay cứ bứt rứt, lại có tí hơi men, cảm giác không nói chuyện với ai khó chịu vô cùng. Em inbox vài thằng bạn, chờ nhau qua lại một hồi, vẫn không khá hơn, mà nhìn đồng hồ đã 1h sáng. Em bị cái là cứ có men vào người là tỉnh như sáo chứ không buồn ngủ. Đắn đo một hồi, em vẫn quyết định nhắn cho anh ấy một tin vu vơ : “Em cứ nghĩ là mình quên anh rồi, nhưng thật ra thì không phải thế.”

Khoảng 15’ sau anh mới rep: “Sao phải quên khi có thể nhớ về nhau với một nụ cười từ nơi đáy mắt. Huống hồ chúng ta còn chưa đi quá một giới hạn nào.”

Nhếch mép cười khểnh, hóa ra anh nghĩ anh chưa bao giờ làm tổn thương tôi à. Nhắn qua lại một hồi, anh bảo : “Anh không biết mình sẽ phải đi bao xa và bao lâu nữa để tìm thấy bình yên, nhưng anh biết là anh sẽ đi, dù có thể em và bình yên luôn ngay kề đó. Nhưng anh chỉ có thể ngoái đầu lại nhìn thôi, không thể quay lại để bước cùng em em à.”

“Đôi lúc anh cũng nghĩ là sau tất cả mệt mỏi anh sẽ về với em, nhưng như thế là quá ích kỉ, anh không làm được. Và thật sự xin lỗi em, nhưng với anh bạn bè quan trọng hơn những người phụ nữ trong đời anh – trừ mẹ. Tin anh đi, rồi em sẽ lại yêu.”

Lúc ấy em òa ra khóc luôn. Mà không quen khóc nên được tí là hết nước mắt không khóc được nữa. Điện thoại rung, giật cả mình, hóa ra là S. gọi:

-Hết khóc chưa ?

-Đm mày theo dõi bố à?

-Khóc được thì khóc nốt đi. Tao biết hết rồi.

-Biết cái gì ?

-Nó đang ngủ ở phòng tao mà.

-Thế mày đọc tin nhắn của tao với nó rồi à ?

-Ừ, nó đang lằm nhằm ở góc phòng kia kìa.

-Nói gì thế.

-Nó đang hỏi tao nói chuyện với ai. Đm nó say đấy.

+ Con chó mày đang nói chuyện với ai ?

+ Bố đang nói chuyện với Neko-chan.

+ Neko-chan cái đmm. Mày không được gọi thế. Mà Neko-chan cũng đéo nói chuyện với mày giờ này đâu.

+ Ừ rồi ngoan ngủ đi đm.

-Đấy nghe gì chưa.

-Ừ nghe rồi. em cười bắt đắc dĩ, cái con người này, lúc nhắn tin còn tỉnh táo lắm mà.

-Có hiểu tin nhắn cuối của nó không ? Cái mà nó bảo bạn bè quan trọng hơn gái gú ấy.

-Không.

-Mày quên rồi à, thằng K. bạn thân của nó 8 năm nay chả yêu mày còn gì.

-...

-Nghe tao nói không, hai đứa mày không đến được với nhau đâu, nó cũng yêu mày lắm đấy. Tao biết lâu rồi nhưng hôm nay thấy mày còn bắn khoăn như vậy nên tao nói ày biết. Hiểu chưa, buông đi, đừng làm khổ cả hai nữa.

-....

-Đây nó đang lải nhải nhắc đến mày này. Nghe nhé.

+ Đm con chó kia ngủ đi, lải nhải thế ông không nói chuyện được.

+ Mày nói chuyện vs gấu chứ gì, ông cứ phá.

+ Đm mày lải nhải ít thôi.

+ Bỏ ngủ với mày được mấy đêm nữa đâu. Mày bảo Neko-chan đừng hút thuốc nữa.

+ Sao mày không đi mà bảo nó ?

+ Tao làm gì có tư cách mà khuyên Neko-chan nữa. Cô ấy không nghe tao đâu, tao làm tổn thương Neko-chan nhiều quá.

+ Đm thằng chó, giờ mày mới nhận ra à ?

+ Tao biết lâu rồi chứ, nhưng tao biết làm gì đây ?

+ Mày có yêu nó không ?

+ Có.

+ Sao không nói cho nó biết ?

+ Nói thì cũng thay đổi được gì, Neko-chan không đồng ý đâu. Mày bảo Neko-chan đừng thức khuya nữa, với lại, dặn cô ấy bước tiếp đi được rồi, đừng đứng mãi trong quá khứ đợi chờ mơ hồ nữa.

+ Nó đeo đợi mày đâu. Mày là thằng đeo ra gì.

+ Tao biết tao không ra gì rồi, mày bảo Neko-chan yêu ai đó đi, tao không yên tâm nhìn cô ấy cứ cô độc như thế.

+ Nó không cô độc đâu, nó có tao, còn bạn nó nữa.

+ Vậy chăm sóc cô ấy giúp tao.

+ Bỏ biết rồi, đeo gì một thằng ở Việt Nam nhờ một thằng ở Nhật lo ột đứa con gái ở Việt Nam à, mày làm đàn ông kiểu đeo gì thế ?

+ Kệ bố. Cút ra ngoài nói chuyện với gấu đi.

+ À ờ quên. Ngủ đi con chó, bố ra ngoài tí rồi bố vào.

-Mày nghe rõ hết rồi chứ ?

-Có nghe.

-Lại đang hút thuốc đấy à ?

-Ừ. Nó say thật đấy à, nói nhiều thế ?

-Không say đâu, nó cố tình nói ày nghe đấy. Mày đừng để ý đến nó làm gì, nhưng cũng nên hạn chế đi, hút nhiều hỏng hết họng vs phổi đấy.

-Ừ. Thôi đi ngủ đi, ngày hôm nay với tao quá đủ rồi.

-Ừ. Tao sẽ nói với nó là mày ổn.

-Cám ơn.

-Khách sáo làm gì, bạn bè với nhau 4 năm rồi đấy.

Dập thuốc, alo cho ông anh gần đấy, hai anh em ra ngoài đi dạo. Được một vòng, hai đứa leo vào sân vận động, ngồi nhìn trời. Em mở lời trước :

-Anh biết không. Em của tháng tư năm đó, yêu anh ấy quên cả bình yên của chính mình. Em của tháng tư năm nay, ở rất xa anh ấy, lúc nào cũng tự hỏi anh của tháng tư năm nay, đang mang những ngọt ngào cho ai. Anh ấy chưa bao giờ nói yêu em, và có lẽ sẽ không bao giờ nói, em cũng vậy, chúng em lại luôn phải cố gắng tìm nghìn cách để che dấu tình cảm ấy đi. Chỉ thẳng trong cơn say vụng dại nào đó, anh ấy up một status có kí hiệu dành riêng cho em, rằng anh ấy nhớ em, không cách nào ngừng được nhưng anh cũng không cách nào thể hiện nó. Và anh biết không, điều đó làm em buồn.

-...

-Em chưa bao giờ cố gắng tìm anh ấy, luôn lặp lại trong đầu mình rằng em không được phép tìm kiếm anh ấy. Em yêu anh ấy đến đau lòng, yêu không biết ngừng, nhớ không biết điểm dừng. Có lẽ anh ấy cũng vậy. Nhưng bọn em chỉ im lặng. Im lặng ngẫm định như một giao ước.

-....

-Em đã ở bên anh ấy lặng thinh, như những con sông mùa thu không có gió. Bằng sự nhẫn nại hiếm có, em để anh ấy rời đi. Ngón tay em thôi không còn níu áo ai mỗi lần qua đường, và mỗi lần qua đường anh ấy cũng không chờ đợi gì nữa. Anh ấy và em, chẳng có lấy dù chỉ một lời hứa, nên khi gặp lại, rồi sẽ ổn thôi. Sẽ chỉ là như vậy thôi. Em sẽ bình thản mà sống tiếp thôi.

-....

-Nhưng em vẫn nhớ ngày anh ấy rời em. Là một ngày rất im, có nắng, và lạnh. Em đứng dưới mái hiên, những vạt nắng cứ dần dần biến mất, và không gì có thể làm tay em ấm lại được. Không gì thay thế được anh ấy.

-...

-Sao anh không nói gì vậy ?

-À anh đang đếm sao. Em đã thấy nhẹ lòng hơn chưa ?

-Dạ về thôi anh.

-Ừ, ra đây anh công về nào.

Không hiểu sao, khi có một bờ vai để tựa vào, nước mắt cứ lặng yên tuôn như vậy. Gió đêm thổi lao xao lạnh lẽo, vài chiếc lá khẽ rụng, bước chân anh dẫm lên nghe giòn đanh trên sân trường vắng lặng. Công em về quán café của anh, anh để em ngồi yên một xó, mở nhạc không lời khe khẽ, và pha cho em một ly sữa nóng.

-Của em này, nhiều ngọt lắm đấy. Uống nhanh anh đưa về, sáng mai anh còn phải mở cửa quán đó.

-Cảm ơn anh nha.

-Vì cái gì ?

-Nửa đêm gọi anh ra ngoài đó.

-Không sao, anh cũng chưa buồn ngủ.

-Dạ.

....

-Em uống hết rồi. Em về nha.

-Đợi xíu anh đưa về.

-Phòng em cách đây có mấy bước chân hà.

Anh ấy nhanh chóng khóa cửa, lại thông thả bước theo em đi về. Đến nhà, em quay lại chào anh ấy, anh ấy xoa đầu rồi bảo : “Mạnh mẽ lên cô bé, lòng em an yên rồi mọi thứ cũng sẽ phẳng lặng lại thôi. Thôi khóa cửa đi mau lên, anh về.”

Cứ như vậy, bình thản và lặng yên, em để tình cảm của mình ở một nơi calm lặng. Mọi sự chậm chạp trôi, trời vẫn cứ đẹp và em thì vẫn hay ngồi yên nơi góc quán café quen. Không biết tới khi nào mới có thể gặp lại anh ấy, người mà em từng yêu thương rất nhiều, nhưng nếu gặp lại, chắc chắn em sẽ chào anh ấy với nụ cười bình yên nhất.

BN, 14.07.2015.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chang-trai-nam-ay-toi-tung-theo-duoi>